

Р Е Ш Е Н И Е

№ 163

София, 16 ноември 2017 година

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на деветнадесети октомври две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИР ХАРАЛАМПИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: БЛАГА ИВАНОВА

КРАСИМИРА МЕДАРОВА

при участието на секретаря Илияна Петкова
и в присъствието на прокурора Петър Долапчиев
изслуша докладваното от съдията Красимир Харалампиев
н. дело № 937/2017 година.

Производството е образувано по искане на Главния прокурор на Република България /подадено чрез ОС-Плевен на 14.08.2017 г./ за възобновяване на нохд № 666/2017 г. на Окръжен съд- Плевен, отмяна на постановеното по него определение от 07.07.2017 год. за одобряване на споразумение, в частта по осъждането на И. И. И. по чл. 304а от НК и относно приложението на чл. 23, ал. 1 от НК, поради допуснатото нарушение по чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Излагат се доводи, че престъплението по чл. 304а от НК е умишлено и „тежко” по смисъла на чл. 93, т. 7 НК и систематичното му място е в Глава Осма, раздел IV от Особената част на НК, за което разпоредбата на чл. 381, ал. 2 НПК не допуска споразумение.

Осъденият, редовно призован, не желае лично присъствие при разглеждане на внесеното искане.

В съдебното заседание на ВКС искането се поддържа от прокурор при Върховната касационна прокуратура.

Служебно назначения защитник на осъденото лице изразява становище, че искането на Главния прокурор по релевираните в него доводи е основателно.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка в рамките на изтъкнатото основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК за възобновяване на делото, установи следното:

С протоколно определение от 07.07.2017 год. по нохд № 666/2017 год. в производство по чл. 381-383 от НПК, Плевенският окръжен съд е одобрил постигнатото между представителя на обвинителната власт, обвиняемият И. И. и защитника му споразумение, с което И. се е признал за виновен в извършени на 16.05.2017 год. в [населено място] престъпления по чл. 304а, чл. 343в, ал. 2 и чл. 316, във вр. чл. 308, ал. 2 от НК, за които той е признат за виновен и осъден, като при условията на чл. 54, ал. 1 от НК са му наложени наказания, съответно-за първото-две години лишаване от свобода и 500лв глоба, за второто-една година лишаване от свобода и 500лв глоба и за третото-една година лишаване от свобода, като за всяко от тях е постановено ефективното им изтърпяване при "Строг" първоначален режим.

На основание чл. 23, ал. 1 и ал. 3 от НК съдът е определил на И. едно общо най-тежко наказание от две години лишаване от свобода което той да изтърпи при първоначален "Строг" режим, към което наказание е присъединено наказанието „глоба” от по 500лв.

На основание чл.59, ал.1 и ал.2 от НК от определеното общо наказание „лишаване от свобода” съдът е приспаднал времето, през което обвиняемият е бил задържан за 72 часа и с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 16.05.2017г. до постановяване на определението, като на основание чл.307а от НК е отнет предметът на престъплението по чл. 304а от НК.

Съдът се е произнесъл по направените деловодни разноси, които е присъдил в тежест на обвиняемия и на основание чл.24, ал.3 от НПК е прекратил производството по нохд № 666/2017 година по описа на Плевенския Окръжен съд по отношение на обвиняемия И. И. И..

Искането за частична отмяна на атакуваното определение и възобновяване на наказателното дело е процесуално допустимо, тъй като е подадено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421, ал. 1 от НПК, а по същество е и основателно.

Изискването споразумението да е в писмена форма и да е постигнато съгласие по въпросите, посочени в чл. 381, ал. 5 от НПК между прокурора и защитата, както и да има изричен отказ на обвиняемия от съдебното разглеждане на делото е необходима, но не достатъчна предпоставка за одобряване на внесеното в съда споразумение. При тази диференцирана процедура по Глава двадесет и девета от НПК, основно задължение на решаващия съд е да провери дали споразумението не противоречи на закона и морала.

Върховният касационен съд е имал повод и друг път по сходни случаи да се произнася, че при посочената процедура компетентността на съда не се свежда само до администриране волята на страните, защото съдебният орган запазва ръководната си роля в процеса чрез упражняване на контрол върху начина, по който са решени въпросите, по които страните са постигнали съгласие.

В случая, съдът е приел, че представеното споразумение не противоречи на закона и морала, поради което и на основание чл. 382, ал. 7 от НПК го е одобрил. Направеният извод е формален и сочи на неизпълнение от съда на възложеното му от закона задължение да се запознае с доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство, да провери достигната ли е обективната истина по делото и допустимо ли е одобряване на представеното му споразумение за всички извършени в съвкупност от обвиняемия престъпления. Този подход на Окръжния съд при преценка на обстоятелствата за допустимостта на процедурата по Глава XXIX от НПК по отношение на обвинението по чл. 304а от НК срещу И. е довел до съществено нарушение на процесуалните правила при одобряване на представеното му споразумение, вместо в същата тази част да върне делото на прокурора, съобразно разпоредбата на чл. 382, ал. 8 НПК, защото по силата на чл. 381, ал. 2 НПК за това тежко умишлено престъпление, визирано в Глава Осма, Раздел IV от НК, сключване на споразумение е недопустимо.

Налице е предвиденото в чл. 422, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 348, ал. 1, т.т.1 и 2 от НПК основание за възобновяване на производството - допуснато е съществено процесуално нарушение при провеждането му, защото Окръжният съд не е разполагал с процесуална възможност да одобри представеното споразумение в атакуваната с искането част, но въпреки това, в нарушение на чл. 382, ал. 7 от НПК е постановил атакуваното определение, с което е нарушил закона при приложението на чл. 23, ал. 1 от НК.

Посочените по-горе констатации и повдигнатото срещу осъдения обвинение по чл. 304а от НК неминуемо налага нова преценка от страна на обвинителната власт на обстоятелствата по чл. 246, ал.1 от НПК, съгласно правомощията ѝ по чл. 46 от НПК. Правната квалификация на инкриминираното деяние обосновава необходимостта за връщане на делото на Окръжна прокуратура-Плевен от стадия „Действия на прокурора след завършване на разследването”.

По изложените съображения и на основание чл. 425, ал. 1, т. 1, във чл. 422, ал. 1, т.5, във вр. чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 2 от НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение,

Р Е Ш И :

ВЪЗОБНОВЯВА производството по нохд№ 666/2017год. по описа на Окръжен съд – Плевен.

ОТМЕНЯ постановеното по него определение от 07.07.2017год., в частта, с която е одобрено споразумение за решаване на делото между прокурора и защитника на осъдения И. И. И. по обвинението по чл. 304а от НК и относно приложението на чл. 23, ал. 1 от НК.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на Окръжна прокуратура – Плевен от стадия „Действия на прокурора след завършване на разследването”.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: